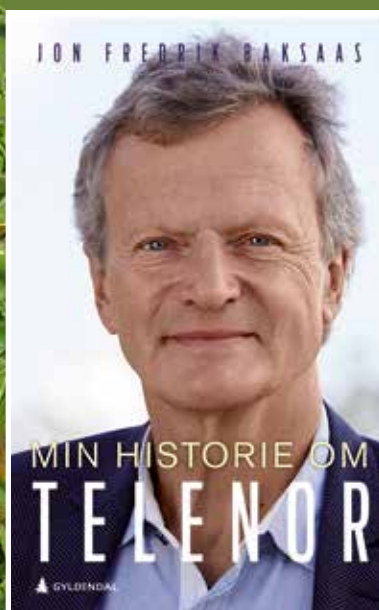

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 1/19 - 46. årgang

Historiefortelleren

OL-mimring

Prognosesjefen

Lederen har ordet

Nå er våren her igjen, tror jeg, selv om den ikke er helt sikker ennå!

Helt siden i høst har vi vært opptatt av at utbetaling av pensjonen vår ikke følger reguleringen som forutsatt. Mange vil kalle den vårt utbytte av våre og bedriftens innbetalinger over mange år, - "forsinket lønn".

Stortingets vedtak i 2011 lever fortsatt slik at trygden reduseres med 0,75%, som en del av trygdeforliket. Gjennom vår samarbeidsavtale har vi gjennom Pensjonistforbundet (PF) støttet opp om aktivitetene mot politikere for å få dette endret. Det er her hovedbeløpet vårt kommer fra.

Den andre delen av "lønnen" vår kommer fra Telenor Pensjonskasse (TKP).

Landsstyret har siden slutten av 2018 arbeidet med spørsmålet; hvorfor holder ikke TKP det vi ble lovet da Telenor etablerte egen pensjonskasse.

Den gang var det stor diskusjon om denne etableringen, personalorganisasjonene engasjerte seg sterkt. Men Tormod Hermansen lovet at vår egen pensjonskasse skulle følge samme regulering som Statens Pensjonskasse (SPK) og Folketrygden.

Dette løftet ble konkretisert i en brosjyre som alle ansatte fikk tilsendt. Der stod det blant annet: «Pensjonsytelsene fra Telenors Pensjonskasse skal bli regulert i takt med økningen i folketrygdens grunnbeløp og fra samme tidspunkt».

Men, i 2018 ble reguleringen i TKP økt med 1,1%, mens Folketrygden økte med 2,69%.

Vi har derfor nå i februar sendt brev til konsernsjefen og styreleder for TKP og bedt om at lovnaden som ble gitt, blir fulgt opp. Personalorganisasjonene er informert om våre henvendelser. Vi får tro at dette gir endringer i reguleringene fremover.

I år er det 25 år siden OL på Lillehammer! Det har i offentligheten blitt feiret den 13.2. som var åpningsdagen for den store opplevelsen. I dette bladet kommer stoff fra flere av de som var sentrale i Televerkets bidrag. NRK har også hatt en rekke programmer som har gitt innsikt i hva som skjedde der.

Svært mange i Televerket/TBK var aktivt med i oppbyggingen og driften av all kommunikasjon, både på alle arenaene,

ut i Norge og utover i hele verden. Noen av oss var i gang lenge før 1994. Selv hadde jeg gleden av å være ansatt som leder for alpinbakken på Kvitfjell, - en opplevelse for livet.

Vår arbeidsgiver Televerket/Telenor har gjennomgått en stor både teknisk og organisatorisk utvikling siden den tiden. De aller fleste av oss har også vært med på denne ferden.

Vår forrige konsernsjef, Jon Fredrik Baksaas, har skrevet bok om sine opplevelser fra 1988 og til han sluttet. Dere har alle fått en e-post fra meg om dette.

Jeg har hatt gleden av å intervju ham om denne perioden, dette intervjuet er også tatt inn i bladet.

Håper dette gir gode refleksjoner for de fleste av dere; Hvordan klarte vi å få dette til, både teknologisk og menneskelig. Vi har vandret en lang vei ...

Ha en god vår, alle sammen, - når den endelig kommer!

Hilsen
Tore Andli, forbundsleder

INNHOOLD

Lederen har ordet	s. 2	Historien måtte fortelles	s. 9
Vi ga verden OL!	s. 3	Prognosesjefen på 1881	s.12
Tekniske løsninger	s. 6	Orientering på data	s.14
Minneboka	s. 6	Årsmøter	s.14
Omfattende sikkerhet under OL	s. 7	Mimrekveld på Lillehammer	s.15
Kundeservice på en OL-arena	s. 8	Småstoff	s.16

Neste nummer av bladet kommer ut 27. juni. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@frisurf.no innen 29. mai.

Forsidebilde: Vårlig tusenfyrd . Foto: Gunhild Skoglund

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensionistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Andli.

Vi ga verden OL!

Han får fortsatt ros av sine kollegaer, tidligere distriktdirektør Odd-Kåre Kvalheim, fordi han etablerte OL-prosjektet umiddelbart etter at Lillehammer-OL ble vedtatt. Vi inviterte han sammen med prosjektdirektør og teknisk sjef til en uformell mimrestund.

Gunhild Skoglund

Drøye 30 år har gått siden de velkjente ordene fra Samaranch «The decision is Lillehammer!» skapte jubel langt utover dølabyens grenser, og vi antar at innen jubelen la seg var distriktdirektørens tanker rettet mot den krevende arbeidsinnsatsen dette ville bli for telefolkene.

Fem års forberedelse

- Televerket sto foran en gedigen jobb, derfor var det viktig å sette i gang med arbeidet så raskt som mulig, understreker Kvalheim.

Allerede i oktober 1988 ble det etablert

et forprosjekt, og i 1989 ble OL-prosjektet etablert med Ola Toftemo som prosjektdirektør og Jan Erik Svensson som leder av teknisk avdeling. I tillegg hadde prosjektet en markedsavdeling, en økonomiavdeling og et støttekontor.

TOP og TBK

Televerkets OL-prosjekt (TOP) var underlagt Øst distrikt der Kvalheim var distriktdirektør.

I tillegg hadde TBK sitt OL-prosjekt, ledet av Odd Magne Olsen, med ansvar for arrangørens bedriftsinterne telema-

tikk løsninger.

Både TBK og Televerket ble hovedsamarbeidspartnere for Lillehammer Olympiske Organisasjonskomite (LOOC) og medlemmer i det såkalte Birkebeinerlauget. Det var derfor naturlig at det ble dannet et felles media- og besøksprogram. Dette ble styrt fra Teledirektoratet.

Lauget besto av ni medlemsbedrifter. Målet med et felles markedsprogram var å oppnå bevissthet og kunnskap hos definerte målgrupper om lekenes hovedsamarbeidspartnere.

Ola Toftemo, Odd-Kåre Kvalheim og Jan Erik Svensson med minneboka fra OL. I bakgrunnen Lysgårdsbakkene hopparena.

To nye typer telefoner for bruk av kort ble utviklet spesielt for OL. Kortene med et visst antall tellerskritt ble også et populært samleobjekt. Foto: Norsk teknisk Museum.

Folk fra hele landet

Øst distrikt sto for det meste av den praktiske utbyggingen, og TOP fikk god hjelp fra hele distriktet. Teledirektoratet, Oslo distrikt og Tele-Mobil var i tillegg sentrale bidragsyttere.

TOPs organisasjon ble gradvis bygd opp. Under OL var det 600 personer i aktivitet.

- Det var stor interesse blant de ansatte for å arbeide i OL-prosjektet. Sammen med en positivitet og vilje i teleområder og teledistrikt i hele landet til å avgi folk til prosjektet, fikk vi en organisasjon under OL hvor alle virkelig sto på og jobbet sammen for å løse oppgavene, forteller Kvalheim og kaller det hele en fantastisk dugnad.

TELEGRUPPEN STO SAMMEN

Samarbeidet mellom TBK og TOP var meget godt, og sammen bygde de blant annet et eget og avansert internett (Olympic Network) for arrangøren og sentrale OL-aktører. Det at alle enheter i det som den gang het Telegruppen arbeidet tett sammen under OL, og leverte komplette telekommunikasjonsløsninger, ble lagt merke til. Blant annet uttalte Styret for Televerket: "Styret føler seg overbevist om at den erfaring hver enkelt medarbeider og Telegruppen som helhet har fått, vil være til stor nytte både i arbeidet internt, for vår profilering nasjonalt og internasjonalt, og for engasjement i framtidige store utbyggingsprosjekter."

Utfordringer før OL

Spørsmålene og et kreativt kaos meldte seg raskt angående behov for mengder av teknisk utstyr og lokaler. For å høste råd og erfaringer ble flere tidligere arrangører besøkt.

- Blant andre var France Telecom veldig positive og stilte en mengde informasjon til rådighet. Det var gull verdt, poengterer Toftemo.

- Hva var de største utfordringene?

- Vi hadde overhodet ingen tabbevotet, verken når det gjaldt å bli ferdige i tide eller oppleve svikt i leveransene under arrangementet, presiserer Toftemo og forklarer videre: - Vi skulle betjene et internasjonalt krevende marked med til dels ukjente kunder og tjenestebehov. Å dimensjonere den tekniske utbyggingen riktig i forhold til brukerbehovet var dermed en utfordring, blant annet fordi behovet økte underveis.

Svensson minnes mange dårlige løsninger hos tidligere europeiske arrangører.

- Det var ofte enkle saker med sponplater, midlertidige løsninger og kabler som lå løst i gangene. Vi vektla sikkerhet og kvalitet, og bestemte oss tidlig for å bygge slik at installasjonene i byggene ble mest mulig like på alle arenaer med unntak av Radio- og TV-senteret (IBC) og Håkons Hall. Derved ble for eksempel behov for feilfinning enklere i en mulig stresset situasjon.

Toftemo legger til at det ikke bare var tekniske løsninger som ga utfordringer. Forhandlinger om tjenester og priser, for eksempel for kommentatorlinjene krevde også sitt.

De tre sjefene kan i ettertid humre over følgende hendelse. System12 sentralene

på IBC og i Håkons Hall hadde problemer med å fungere sammen, og da i et samspill med femsifrede hussentraler.

For å skaffe best mulig erfaring og god stabilitet ble brukerne invitert til å teste opplegget utover høsten -93, men med beskjed om at systemet ville kunne gi brudd under testingene. Dette stresset etter hvert det amerikanske kringkastingselskapet CBS så til de grader at de inviterte TOP, deri teknisk sjef Svensson bort til IBC.

- Vi ble ført ut i bakgården der det lå en telefon på bakken, og i den andre enden av gårdsplassen sto en stor bil, forteller Svensson og forklarer videre: - Bilen kjørte så over telefonen med følgende ord; «That's my opinion of Televerket!».

Det hører med til historien at problemene ble løst, og kunden ble fornøyd til slutt. Etter OL fikk TOP et flott brev fra CBS der de uttrykte stor tilfredsstillelse med leveransene.

Mobilbruken

På grunn av OL ble ISDN framskyndet med cirka ett år og la grunnlaget for at Televerkets privatkunder for første gang kunne få tilgang til internett.

Den store testen ble imidlertid mobilbruken med både NMT 900 og GSM. 2,6 millioner mobilsamtaler ble satt opp i løpet av de 16 OL-dagene, det vil si i gjennomsnitt 160.000 samtaler daglig.

- Det var tydelig hvordan mobilene ble brukt. Vi så at trafikken økte voldsomt etter hver kamp, treff på spisesteder osv. ble antakelig avtalt, mener Svensson.

En morsom og kjent historie er da Hillary Clinton skulle ringe «over dammen» til sin mann etter amerikansk gull i Kvitfjell.

Svensson forklarer fornøyd og smilende:

- Bakgrunnen var at den amerikanske ambassaden var oppsatt med Netcom-abonnement, men det var ikke dekning der de bodde. Da vi ble klar over dette kjørte vi ut en bil og utstyrte dem med våre telefoner. Da Tommy Moe vant utfor i Kvitfjell ringte presidentfruen sin mann i USA med vår telefon, hvorpå han repliserte at det var som om Hillary sto i et rom ved siden av han.

Øvelse og kabelbrudd

- Hendte det aldri noe som fikk konsekvenser på noen måte?

- Oslo Distrikt hadde tele-ansvaret under Sykkel-VM i -92. Vi ble involvert i planleggingen, deltok på noen erfaringsturer og fikk en god test av en våre arenaer da Vikingskipet på Hamar

var en av sykkelarenaene, forklarer Svensson.

Noen hendelser fremkaller latter.

- Det ble holdt en stor øvelse i forkant av OL for å teste alle tenkte hendelser på arenaene. «Øvelse Ringorm» var så troverdig at gråtende, uvitende folk ble observert fordi de trodde at skadede og folk som falt om med hjerteattakk var reelt, og at bussen på veg til Gjøvik øvingsmessig kjørte i grøfta med skadde og døde, forteller Svensson.

Toftemo minnes med gru den mest nervepirrende hendelsen som skjedde bare et par uker før OL. Det ble brudd på sjøkabelen mellom Norge og Danmark.

- Været var dårlig og hindret rask reparasjon. Det er eneste gangen jeg har fulgt med på radioens «Været til sjøs»! Kabelen ble spleiset og utlandstrafikken reddet i siste liten.

Et annet kabelbrudd skjedde i en av traseene i Lillehammer, under en hockey-kamp. Hektisk, men vi kan smile nå sier Svensson: - Det ble brudd i en pause i kampen, og trafikken ble om dirigert så fort at ingen merket det!

OL la grunnlaget

Med OL fikk Televerket internasjonal erfaring, ny teknologi, nye teletjenester og forsterket selv tillit. Samtidig ble samarbeidet mellom Televerket og TBK styrket.

Ifølge Toftemo er dette noe av bakgrunnen for at Fredrik Baksaa i forbindelse med diskusjonen rundt mulig OL i Oslo i 2022 var positiv, og han uttalte følgende: «Det ble satset en halv milliard kroner, og da Telenor-konsernet så dagens lys noen måneder etter Lillehammer-OL, var OL-ånden svært viktig for den videre veksten. Lillehammer-OL betød veldig mye for konsernets sammensetning. Den gang var vi i begynnelsen på en æra med mobiltelefoner og internett. Jeg tror OL satte voldsomt fart i bedriftskulturen i Telenor-konsernet.»

Det er flere grunner til å være stolte av den fantastiske innsatsen telefolkene gjorde.

Flotte bilder gikk knirkefritt verden rundt, det tekniske fungerte som det skulle og en stor kollegagjeng fikk opplevelser de aldri glemmer.

Som om ikke det var nok - eller kanskje nettopp derfor: Året etter kom Televerket på andreplass på profilundersøkelsen

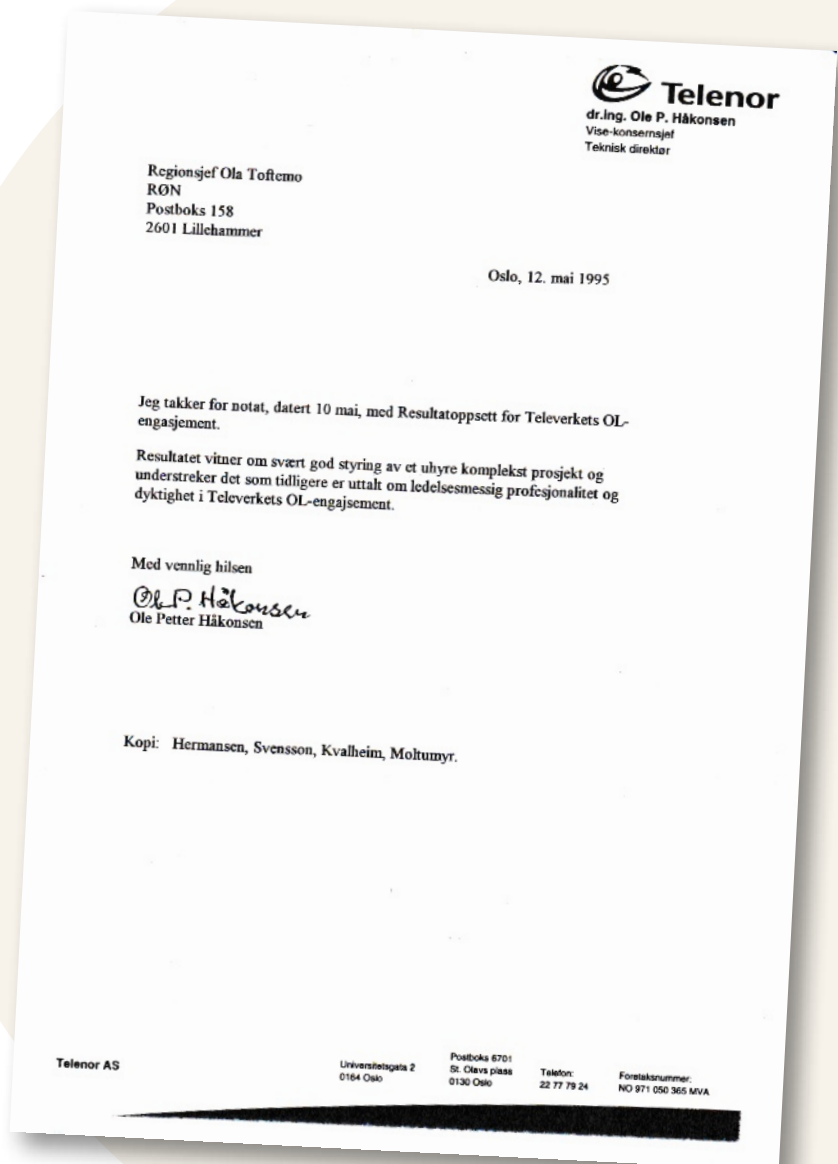
over norske bedrifter hvor kriteriet var tillit til forskjellige selskaper.

- Det har ikke skjedd verken før eller senere, konstaterer Toftemo, Svensson og Kvalheim fornøyd.

Verdens beste

- Om vi kunne arrangere OL i dag? Telenors rolle ville blitt en annen i et åpent telemarked, men teknologisk ville det ikke være noe problem med Telenors infrastruktur og styrke innen mobil og IP-nett/Internett, mener de tre og konkluderer atter en gang: Lillehammer-OL 94 gikk på skinner!

«Om som Samaranch selv sa: "You have presented to the entire world – the best Olympic Winter Games ever!"

Takk fra vise-konsernsjef.

NOEN TALL FRA OL SOM ILLUSTRERER STØRRELSEN

- 12 millioner registrerte telefonsamtaler gjennom fastnettet
- 30.000 mobiltelefoner var i bruk
- 13.000 TV-timer sendt til utlandet
- 2 milliarder TV-seere kunne følge lekene
- 8.000 pressefolk kunne formidle nyheter via telenettet
- 4.000 deltakere og ca. 100.000 tilskuere per dag benyttet Televerkets tjenester
- TOP hadde 600 ansatte på plass under selve arrangementet, innleid fra hele landet

Tekniske løsninger

Rolf Sæther jobbet blant annet på Radio- og TV-senteret IBC. Her gir han en oversikt over forskjellene i teknisk løsning nå mot det som ble gjort til OL.

Telenettet som ble etablert for Lillehammer -94 besto av flere separate og spesialiserte nett:

- Digitalt SDH transportnett på fiberkabler og noen SDH radiolinjer.
- Fasttelefonnett (PSTN/ISDN).
- Mobiltelefonnett (NMT+2G).
- Eget datanett (DXX, Digimux).
- Analogt nett for kommentatorlyd (Analog/PDH multiplexere).
- Kontribusjonsnett for TV (TV fra arenaer til Radio- og TV-senteret på Storhove) med våre kodeker for konvertering til SDH.
- Satellittnettverk for TV- og radiodistribusjon (satellittmonopol).
- Leveranser til LOOC av kabel-TV på arenaer, deltakerlandsbyer og medialandsbyer.
- Leveranser til LOOC av lukket radionett.
- Leveranser til LOOC av lokalt «internett» - INFO-94.
- Felles IP-nett for «fastnett» data, tale, kommentatorlyd og TV kontribusjon (med ulike kvalitetsklasser). Dette nettet er tilkoplek Internett og deler av unilaterale TV-distribusjon vil kunne gå via Internett. Signalkoding for overføring i nettet ville bli gjort av TV-selskapene selv.
- Satellittnettverk for TV-distribusjon.
 - o Regulatorisk er verden en annen i dag og TV-selskaper ville kunne stå for mye av TV-distribusjon selv. Vi antar at multilaterale (felles internasjonale) sendinger (EBU-stream) ville bli levert av Telenor vil satellitter.
- Mulige leveranser av interne bedriftsløsninger for organisasjonskomiteen.
- Mulige leveranser av TV over det felles IP-nettet til arenaer, deltakerlandsbyer og medialandsbyer.
- Mulige leveranser av lokale WiFi-hotspots til organisasjonskomiteen (arenaer og medialandsbyer).
- Leveranser av lukkede brukergrupper i 4G/5G-nettet) for organisasjonskomiteen (mulig fra ca 2020) i stedet for egne separate lukkede radionett.

Med et nytt OL (eksempelvis i 2022) ville vi sannsynligvis bygd nettet slik:

- Fiberkabelnett med noen WDM-transmisjonssystemer.
- Mobilnett for tale og data (4G/5G) i en tettere basestasjonsstruktur enn i 1994.

Ut fra dagens regulatoriske regime ville sannsynligvis leveransen vår være noe mer begrenset enn i 1994, spesielt på satellittområdet. Konkurransesituasjonen med flere operatører ville kunne bety at andre operatører ville kunne levere WiFi og kabel-TV. Fortsatt har vi mest fiberinfrastruktur i området og vil ut fra dette kunne konkurrere bra om å få mest mulig av leveransene.

Minneboka – Vi ga verden OL

En minneboka for Televerkets OL-personell, med Morten Røkke som redaktør, ble gitt til alle i prosjektet etter at OL var slutt. Boka er spekket med flotte bilder av arena-ansatte iført de utrolig fine profiltrekkene, «verdt å vite» om hver arena samt flere små historier som vitner om humor, arbeidsglede og kameratskap kolleger imellom.

Et eksempel er «bob-banens selvrommarsj» som arenafolket på Bob- og akebanen, Hunderfossen skrev da de feiret seg selv.

Et annet eksempel var de ansatte på Lysgårdsbakkene Hoppanlegg og de på Birkebeineren skistadion som sendte morsomme faxer til hverandre om hvilken arena som fikk flest gullmedaljer.

Satellittenheten hadde folk på mobile stasjoner som alltid var klare til utrykning ved TV-selskapenes behov for sendinger. En gang hastet det slik at en av de mobile satellitt-jordstasjoner måtte få politi-

eskorte med blålys fra Lillehammer til Hamar.

Brakkebyen Nyløkken i utkanten av Lillehammer huset 448 personer fra Televerket i tillegg til folk fra andre bedrifter. Luksusen besto av 7,5 kvadratmeter per beboer, og fem personer delte dusj og toalett. 131 akkrediterte hvite tele-biler sørget for en knirkefri transport av varer og personer.

OL-lageret skriver følgende: «Tilværelsen 'hjemme' på Nyløkken ble lyst opp av folk med smittende godt humør. Utallige vitser og historier ble fortalt, og latterbrølene fra brakke 26 runget vanligvis langt inn i morgentimene. Det er vel nettopp dette kameratskapet de fleste vil huske best, og kanskje savne mest, når de tenker tilbake på OL.»

Hjemmekoselig på Nyløkken

Omfattende sikkerhet under OL

Sikkerhetstiltakene skulle hindre skade og sabotasje på telenettet som var involvert i OL-trafikk. Televerkets retningslinjer skulle ivaretas helt og fullt. Hovedfokuset var på «OL-regionen», men også deler av landet som førte OL-trafikk gjennom lands- eller regionale nett medvirket til å ivareta dette.

Jan Erik Svensson, teknisk sjef under OL

Sikkerhetstiltakene ble ivarettatt i hele organisasjonen fra start til slutt. For å koordinere dette arbeidet samt å være kontaktpunkt i et omfattende samarbeid med Lillehammer Olympiske Organisasjonskomite (LOOC) og Politiet ble Egil Andersen tilsatt som sikkerhetsleder i TOP.

Sikkerhetstiltakene ble ivarettatt i hele organisasjonen fra start til slutt. For å koordinere dette arbeidet samt å være kontaktpunkt i et omfattende samarbeid med Lillehammer Olympiske Organisasjonskomite (LOOC) og Politiet ble Egil Andersen tilsatt som sikkerhetsleder i TOP.

Fra data til kumlukk

Tiltakene utgjorde sikring av dokumentasjon og data, personellsikkerhet, fysisk- og brannsikring, retningslinjer for praktisering og oppfølging samt planer for å håndtere kritiske situasjoner. Tiltakene innebar blant annet sikring av dører og vinduer inkludert alarmer, vektertjenester, branntetting av rom og brannslukningsutstyr. Kabelføringer ble sikret. Kumlokk ble sveiset igjen. Kabler langs jernbanelinjer ble lagt i låste glassfiberkanaler. Heimevernet bevoktet sentrale anlegg.

Nervesentrum

På Radio- og TV-senteret (dagens Høgskole i Innlandet, Lillehammer) ble det etablert et driftssenter der man så hele nettstrukturen. Hele OL-nettet ble styrt og overvåket derfra – vårt nervesentrum. Der var både TBK og NRK ORTO 94 naboer, og sammen hadde de helhetsbildet. Senteret varslet om hendelser som Telenor var ansvarlig for, deri rene sikkerhetshendelser.

Etter OL dannet dette mal for tilsvarende sentra i teleområdene, og senere også dagens senter på Telenor Fornebu.

Nye utfordringer

Mens sikkerhet i 1994 hovedsakelig var knyttet til fysisk sikring og brannvern av infrastrukturen er verden nå en helt annen hvor kommunikasjonens motorveier er

knyttet mot Internett. Utfordringen er å forstå nåtidens trender i trusselbildet, ha interesse for temaet, kunne identifisere svakheter og skjønne hvordan dataene kan beskyttes mot truslene. Da må organisasjonen avspeile dette.

Hvis sikkerhetspolicyen ikke støttes av drift, produksjon, økonomi, salg, marked og IT, kan bedriften bli utsatt for sikkerhetsbrudd som svekker fortjeneste og omdømme. Bare én uheldig person kan smitte et helt selskap der alle kan bli skadelidende.

Videre ser vi cyberkriminelle som bidrar til at det må tenkes nytt om hvordan digitale verdier sikres. Vi får også en stadig mer kompleks IT-infrastruktur i et trusselbilde som er i konstant endring.

Fysisk sett ville vi nå etablere langt færre «bokser» enn vi gjorde for -94, og sannsynligheten for «boksfeil» vil være vesentlig mindre. Proteksjonsmekanismer vil være enklere å etablere enn i -94 på grunn av nettstrukturen til IP-nett. Og telefoni for deltakere, presse og organisasjonskomite

blir i all hovedsak trådløs.

Mest sannsynlig vil vi ikke ha den eneretten vi hadde i -94, og vil dermed kunne få konkurrenter både på og utenfor arenaene.

Dagens leverandør

Spørsmålet er da om Telenor kan levere de aktuelle tjenestene i dag med den samme kvaliteten og med minst samme sikkerhet som i -94.

Det må bli en viss form for synsing, men dersom man studerer hvordan dagens Telenor har fokus både på kundesikkerhet og den indre sikkerhet, der de har mange dyktige medarbeidere innen fagfeltene, har avanserte overvåkingsfunksjoner og samarbeider tett med nasjonale overvåkingsentra, så skulle dette borge for at man fint greier å takle de utfordringer som selskapet ville stått overfor dersom Norge skulle få et nytt OL, og der Telenor skulle spille samme leverandørrolle som i 1994.

Kumlukk med OL-logo. Foto: Harald Bohne.

Kundeservice på en OL-arena

Tenkat det er 25 år siden den største opplevelsen i mitt yrkesaktive liv, nemlig OL på Lillehammer. Jeg var nettopp blitt enke og hadde behov for å komme vekk litt, så jeg tok sjansen og søkte på stilling som kundeserviceleder på Lysgårdbakken og Kanthaugen, og fikk den!!

Inger Heldal Anderson, Tønsberg lokalforening

Tiden før lekene var veldig spennende, masse kursing og opplæring. Typiske engelske, tyske og franske ord for ulike telefonbestillinger måtte pugges, slik at vi kunne effektivere de ulike bestillingene. Vi måtte bli kjent med de ulike arenaer og

vite hva som skulle foregå hvor. Sikkerhetstiltakene var også omfattende, alt fra å håndtere bombetrusler til mindre elementære ting. Opplæring i de forskjellige lands kulturer var også en viktig del. Dette har jeg forøvrig hatt mye glede av på senere reiser.

Brakkeboer

Jeg bodde på brakke i et par måneder før lekene begynte, mens vi jobbet med forberedelsene, dette i seg selv var jo en helt ny opplevelse. Jeg fikk egen bil og hadde det bekvemt forsåvidt. Det ble veldig sosialt på fritiden, da mange andre etater også hadde sine ansatte som jobbet med forberedelsene

Jeg må innrømme at jeg aldri har vært den store sportsentusiast, så dette i seg selv var en utfordring. Men man kunne jo ikke unngå å bli «hekta» og entusiastisk når man til daglig var «midt oppi det».

Champis til Scheie

Åpningsseremonien ble holdt i Lysgårdbakken og dermed foregikk forberedelsene og øvingene under mitt kontorvindu mens jeg jobbet overtid.

Etterhvert dannet jeg meg et bilde av det jeg så, og jeg var veldig i tvil om hvordan dette ville slå an. Alle disse jettene og alt det underjordiske, hvordan ville det norske folk og

utlendingene reagere? Som dere husker var det ingen grunn til engstelse - brakkesuksess!

Hopprenn skulle foregå her, veldig spennende, japanere og tyskere var de store konkurrentene. Den største hendelsen på vår arena, må jeg jo si var da Espen Bredesen tok gull og Lasse Ottesen sølv! Da bestemte vi oss for å gå opp til Arne Scheie i kommentarboksen med alkoholfri champagne som vi hadde hatt liggende på lur. Det ble veldig populært, det hadde han aldri opplevd før.

Freestyle var relativt nytt, og blant annet var det kulekjøring for kvinner hvor Stine Lise Hattestad tok sølv.

Én fridag

I tiden mens lekene foregikk hadde jeg en fridag, og da fikk vi anledning til å besøke en annen arena. Jeg valgte Fjellhallen med isdans, og dere husker vel dramaet med Tonya Harding og Nancy Kerrigan! Jeg fikk også anledning til å være en halv dag på Birkebeinerstadion, og opplevde en fantastisk langrennsdag i strålende solskinn med medalje for Thomas Alsgaard og Bjørn Dæhlie.

Avslutningsseremonien var også veldig bra, men for oss en litt annen vemodig stemning.

Takk til min gamle arbeidsgiver for at jeg fikk oppleve dette.

Ti år etter

I 2004 fikk vi invitasjon til å komme til Lillehammer og feire ti-års jubileum. De fleste hadde på seg OL antrekket som vi hadde tatt vare på, og vi feiret med brask og bram. Det var veldig hyggelig å se igjen mange av de tidligere arbeidskameratene, friske opp gamle minner med mye mimring.

A portrait of Jon Fredrik Baksaas, a middle-aged man with short, dark hair and a slight smile, wearing a dark suit, light blue shirt, and dark tie. He is seated in a black leather office chair. The background is a bright, out-of-focus window with a grid pattern.

Historien måtte fortelles

Vår tidligere konsernsjef Jon Fredrik Baksaas sier at han synes at Telenors historie de siste årene må fortelles. Telenor har gjennomgått en enorm omstilling siden telemonopolet og blitt et kommersielt og internasjonalt konsern. Siden det ikke er utgitt noe historie om denne perioden har han selv skrevet sin bok; *Min historie om Telenor*. Han spør om pensjonistene til Telenor har interesse av hans historie. Jeg svarte ja, selvfølgelig! Derfor dette intervjuet.

Tore Andli, forbundsleder

- Jeg har lest boken du har gitt ut, og den beskriver en hel epoke for den norske teleteknologiutviklingen, de siste tre tiårene. Du har med både de enorme endringsprosessenes virkninger på menneskenes telefonbruk og internettutvikling i Norge. Hvorfor ville du skrive bok?

- Det har vært mange store endringer i Televerket/Telenor siden jeg startet der i 1989. Hvordan klarte vi det, ikke minst internasjonalt? De siste tiårene har fokus i Norge i hovedsak vært på oljevirksomhetens utvikling. Den store

utviklingen av både teknologisk art og markedsendringene i televirksomheten i Norge og internasjonalt har eksplodert. Dette fortjener også oppmerksomhet, og mer enn det vi har sett til nå. Ikke minst for alle de menneskene i Televerket/Telenor som gjennom mange år har bidratt. Veien har vært spennende å gå. Å gjennomføre en revolusjon fra forvaltningsselskap til internasjonal markeds-gigant. Dette har fått stor oppmerksomhet og virkning for enkeltmennesker og samfunn i mange deler av verden. Noen må fortelle om dette!

Bedrifts- og markeskultur

- Du startet i 1989 i en økonomi-/finansstilling i TBK bare 34 år gammel. Hvorfor ble det Televerket?

- Etter utdanningen hadde jeg ti år i arbeidslivet før TBK. Jeg arbeidet flere år i Veritas. Jeg begynte på hovedkontoret på Høvik. Etterpå var jeg med familien stasjonert flere år i Japan. Det ga meg en internasjonal erfaring, samtidig som bedriften var en veldig god læringsplass for ledelse og gjennomtenkt organisering i et internasjonalt perspektiv. Det var der jeg oppdaget hva bedriftskultur virkelig

→

er og opplevde betydningen av den. Jeg var også innom Aker-systemet i noen år, og Stolt-Nielsen Seaway, også det med økonomi og finans som hovedoppgaver. Særlig i den private bedriften fikk jeg erfaringer fra hvordan styring og bedriftskultur kan være annerledes enn jeg tidligere hadde opplevd.

- Det var Terje Thon som inviterte meg til et intervju for jobb. Han skulle rekruttere ledere til TBK, og hadde spennende ambisjoner. Den organisasjonen var nettopp etablert som datterselskap i Televerket. Han fant flere som startet samtidig med meg, for eksempel Arve Johansen. Målsettingen var å utvikle en markedsforståelse og endre tankene fra abonnenter til kunder, med mål å få overskudd. For å kunne gjøre dette måtte de ha en organisering som ikke var bundet så sterkt til monopolets begrensninger. Jeg var med i ledergruppen der, og sammen med flere med markeds erfaring fikk vi stor frihet til å skape noe nytt. Vi skulle ha fokus på kundeutstyr, løsninger og service, ikke selve nettverket.

- Du ble sentral i TBK's oppbygging og organisering, hva synes du var viktigst for dere?

- Det mest spennende var å få full frihet til å organisere og utvikle en markeds-kultur fra grunnen av og uavhengig av det store statselskapet Televerket. Vi hadde jo egentlig som agenda "å bli kvitt mor", likeså tenkte «mor» og markerte avstand. Det var selvsagt også spennende å etablere en helt ny bedriftskultur enn det som var i det øvrige Televerket. Det vanskelige i starten av TBK var å få etablert riktig balanse mellom kostnader og inntekter slik at vi fikk overskudd. I ettertid oppleves det som det gikk litt for fort og for mange kreative løsninger som til slutt gjorde at vi ikke hadde positive resultater økonomisk. En stor oppgave som vi tok på oss, var å være tjenesteyter under OL på Lillehammer.

- Vi startet opp i OL arbeidet som to selskaper, TBK og Televerket. Men etter hvert kom LOOC på banen og sa at "dere er jo i samme selskap, så vi forventer at dere samarbeider, og at kundene ikke skal koordinere dere".

- Etter hvert som vi fikk et samspill med Televerket i forberedelsene og etableringen av OL på Lillehammer, fant vi fram til en felles funksjon som etter hvert der ble omtalt som Telegruppen. Det gjorde at kundene på OL-arenaene fikk større forståelse for oss som leverandører, og vi så det nødvendige

fellesskapet. Da ble rollefordelingen bedre. De økonomiske resultatene ble også bedre i TBK. OL ble jo som prosjekt kjempevellykket, og noe som ble sett fra hele verden. Vi fikk mye ros og nok også mye goodwill i ettertid world wide. Det ble for TBK og Televerket en god opplevelse og gjorde det kanskje lettere å danne et AS. Intensjonen var først å få TBK på børs. Prospektet var allerede ferdig laget og klart, men det var vanskelig å sette aksjeverdien. Men så gikk Syseregjeringen av sent i 1989 og saken ble lagt i skuffen!

Parallelt med TBK-utviklingen og OL forberedelsene gjennomgikk Televerket en stor nedbemanning med ny struktur. Vi ble over 5.000 færre i løpet av tre år.

- Norsk Telecom ble etablert som parallellselskap til Televerket og skulle bli grunnlaget for en start på internasjonale etableringer. Mange ansatte fra både Televerket og TBK var ivrige etter å komme ut og være med å utvikle internasjonale selskaper. Utvikling på alle områder var hele tiden på dagsorden.

Markedstilpasning

- Tormod Hermansen kom inn som generaldirektør i 1991 og kjørte snart et tøft løp i omstilling av Televerket. Jeg har hørt at Gro (Harlem Brundtland red. ann.) hadde spurt ham om han kunne tenke seg å omdanne bedriften fra et monopol til en markedsorientert organisasjon? Han svarte at han hadde gjort mange ting, men ikke drevet butikk, - så det kunne han tenke seg...

- Ja, jeg har også hørt den historien. Og det kan godt være riktig. Tormod var sterkt opptatt av å fornye statsvirksomheter, i mange år. Han var også en sterk person som generaldirektør og hadde et stort nettverk både i politiske miljøer og i næringslivet gjennom sine mange år som finansråd i Finansdepartementet. Han ville forandring, sterkt. Han hadde arbeidet bredt med proposisjonen som fikk navn "Ny organisering av staten". Målet var at de store etatene, Posten, Jernbanen og Televerket måtte endre seg til en mer aktiv og fremadrettet organisering og fleksibilitet tilpasset markedet. Og han fikk prøvd ut sine prinsipper i en av dem. Det ble spennende å følge ham i dette arbeidet. Han hadde en aktivistisk lederstil som frustrerte mange av oss. Men han hadde målet klart for seg. Han ville langt og hadde store vyer.

Selskapsdannelsen i 1994 ble bare begynnelsen, og i 2000 gikk vi på børs,

Televerket AS ble et ASA. Det var en politisk prosess, men det gikk greit gjennom Stortinget. Tormod hadde stor tro på folk og ga stor frihet og ressurser. Det er en god måte å få personer til å gi mye av seg selv, og det gir gode resultater. Han var streng, men han viste også stor omsorg for den enkelte. Men han visste hvor han ville, det var ikke lett å endre på. Han satte også pris på at noen tok igjen med ham, bare det var saklig grunnlag for det. Det fikk han respekt for.

- Du kom inn i styret for det nyetablerte Telenor Installasjon og Service AS hvor vår gamle tillitsvalgte fra EI-og It ble direktør, Jan Kåre Pedersen. Som styreleder var Tormod som vanlig tydelig, og du har nevnt i boken din at du enkelte ganger tok dissens i beslutninger. Men du fikk klar beskjed om hvem som var leder i styret. Hvordan klarte du å holde deg i slike situasjoner?

- Etableringen av dette selskapet hadde to hensikter. Det skulle lette organisasjonen Telenor, samtidig som det skulle gi konkurrenten Netcom tilgang til operative servicefunksjoner. Alle telecom-firmaer i Norge brukte dette. Tormod var den selvsagte leder i en slik rolle, og det var ikke alltid lett å formidle uenighet. Jeg bidro med det jeg hadde av synspunkter selvsagt, men skjønte etter hvert at dette ikke kunne fortsette og trakk meg ut av styret.

Proessen strandet

- Etter at vi var blitt et AS kom Televerket til et annet mulig veivalg for ekspansjon, sammenslåingen av Telia/Televerket. Hvordan startet prosessen for sammenslåingen av disse to?

- Det startet med at Tormod møtte ledere av Telia, konsernsjefen Lars Berg og hans finansdirektør i 1996/97 for samtaler. Det fortsatte med samtaler mellom partene en god stund, og i 1999 skulle arbeidet bli konkretisert med forhandlinger mellom partene. Jeg tror vel at det som nok ikke var grundig nok gjennomført, var at Berg ikke hadde forankret prosessen godt nok i sin organisasjon. Mange av utfordringene ble løst underveis, men svenskene var veldig låst til fortsatt å satse på fastnettet, og markedsmessig orientert østover, mot de baltiske land. Mens vi var sterkere orientert mot mobiltelefoni og så lenger utover i hele Europa som kommende mulig markeder. I tillegg kunne det se ut som styringen også var forskjellig. Det ble besluttet at Tormod skulle

være konsernsjef for det sammenslåtte selskapet, og Telias leder skulle være styreleder. Endatil stilte Telia krav om at finansdirektøren og Marianne Nivert skulle rapportere direkte til styrelederen, forbi konsernsjefen. I et ledermøte i U2 i Oslo besluttet vi i Telenor at vi ikke kunne aksepterte kravene fra Telia for sammenslåingen.

- Den 13.12.1999 ble det slutt, det nye hovedkontoret med 150 arbeidsplasser var akkurat ferdig den dagen siste styremøte var ferdig. Vi norske var skuffet, mange av våre svenske nye venner var også det. Det kunne blitt en sterk bedrift av disse to nordiske selskapene.

Konsernsjef

- Tormod Hermansen sluttet i 2002 etter innflytting til Fornebu, men DU hadde hatt oppdraget med å lede prosjektet med utforming og etablering, hvorfor det? Hvordan opplevde du denne ekstreme etableringen og flyttingen?

- Vi så at Televerket/Telenor hadde en sterk ekspansjon på 90-tallet og at vi også måtte effektivisere organiseringen bedre enn med nesten 30 forskjellige steder i Oslo.

Vi fikk flere tilbud på tomter i 1997, men valgte Fornebu. Der ville nedleggingen av flyplassen gi rom for tomt og utbygging. Jeg var nok veldig opptatt av å få en smartere måte å arbeide på, uten faste arbeidsplasser. Et annet hovedprinsipp var at vi skulle kommunisere bedre sammen, i motsetning til at vi var på forskjellige adresser og inne på adskilte kontorer. Det var derfor vi kjørte kurs i kommunikasjon før innflyttingen. Våre ansatte måtte forberede seg på en ny hverdag. Vi benyttet også et helt nytt verktøy innen arkitektfaget, et 3D tegningsverktøy som ga oss muligheter til å "gå inn i lokalene" lenge før byggearbeidet var satt i gang. Det gjorde at det ikke ble noen endringer midt i byggeprosessen. Byggene ble satt opp innenfor budsjett og på avtalt tid. Vi var vel alle stolte da flere tusen ansatte pakket sine saker i pappeskene på gammel arbeidsplass fredag og flyttet inn i nytt bygg på mandag. OG - alle PC-ene fungerte fra start!

- Du overtok etter Tormod i 2002. Hvorfor ble du konsernsjef, tror du?

- Nei, det får du spørre andre om. Jeg spurte styrelederen for konsernet, og han svarte slik: Det var ingen andre, så nå får du muligheten. Så får man spørre seg hva han mente

- Som konsernsjef måtte det bli store

forskjeller i ledelse, et helt konsern i forhold til din rolle i økonomi/finans. Hvordan opplevde du dette?

- Det er noe spesielt når du går fra å være nummer to blant likemenn, noe helt annet er det å bli nummer en. Du føler det på kroppen, du sitter med hele ansvaret og må forholde deg til en hel rekke forskjellige personer og forhold på en ny måte. Må være forberedt på alt. Men det var selvsagt spennende og også lærerikt.

Internasjonalt konsern

- Det ble etter hvert mange store internasjonale etableringer for Telenor, særlig i Asia. Hvor forskjellig er bedriftskulturen der i forhold til i Norge?

- Det er umulig å si noe generelt om dette. Min erfaring er at det er veldig forskjellige kulturer også i de asiatiske landene. I Japan, der jeg jobbet i Veritas, var planlegging alltid grundig, derfor kunne gjennomføring gå veldig effektivt.

- Andre steder var det motsatt, mye måtte innarbeides av nye vaner. Stor respekt for ledere er gjennomgående, det var en utfordring.

- Du var den som tok India inn i konsernet med ønske om langsiktig innsats og med små marginer, trass i sinte aksjeeiere som heller ville ha raskere utbytte. Men optimismen holdt lenge. Tilslutt har Telenor nå trukket seg ut av India. Hvordan opplever du det?

- Det synes jeg må være greit, det ble mange store utfordringer der. Unitech, selskapet som kjøpte lisensene, ble beskyldt for urent spill. Spektrum var dyrt og vanskelig å få tilstrekkelig av. Brukerne var mange millioner, men marginene var små og så ut til å bli det på lang sikt. Det var riktig for Telenor å gå ut nå.

- Telenor har solgt ut samtlige selskaper i Europa utenfor Norden i løpet av fjoråret. Var det økonomisk/lønnsomhets-svikt eller ledelsesgrunner? Det har tatt mange år og mye innsats for mange ansatte for å etablere disse og vokse. Tormod Hermansens store engasjement. Hva synes du om det, i ettertid?

- Det overasket meg også. I selskapene var overskuddene greie, og som internasjonalt konsern var disse selskapene også strategisk viktige dersom man ser for seg konsolidering i Europa. Jeg har imidlertid ikke innsikt i hvilke forutsetninger som var lagt til grunn, så det må du spørre andre om.

Tjenesteutvikling

- Hvis vi ser 5-10 år frem i tid, hvordan

kan Telenor mestre fremtidens konkurranse?

- Kampen om hvem som «eier» kunden av nettoperatorene og tjenesteleverandørene har pågått i lang tid. Vi ser de siste årene at de store selskapene Facebook, Google og flere har med nettverket som plattform fått en kjempeomsetning og blitt noen av verdens største selskaper. Så for meg er det klart at Telenor må inn i kundenes tjenestebehov i en eller annen sammenheng for å få en del av den merverdi som det digitaliserte samfunnet vil skape. Det vil bli tjenesteutviklingen som kommer til å eksplodere og gi de største utbyttene i tiden som kommer, etter min mening. Det er likevel «verdens beste mobilnettverk» som må ligge til grunn for dette.

- Til slutt vil jeg sende en hilsen og takk til Tormod og alle andre kollegaer som har gjort Telenor historien mulig over de siste 30 år!

JON FREDRIK BAKSAAS, BAKGRUNN

- Vokst opp på bondegård i Skien.
- Siviløkonom, Handelshøyskolen i Bergen 1975-79, med rettslære og engelsk som valgfag.
- Startet 1. avd. jus - fortsatte på 2. avd. - avsluttet og valgte jobb.
- Hadde sans for regnskap, EDB og ville mer; finansiering, økonomisk analyse, ledelse, strategi, rettslære og engelsk.
- God trening i samarbeid.
- Erfaring fra Veritas, industri og offshore, først på Høvik, deretter i Japan.
- Aker og Stolt-Nielsen Seaway.

Prognosesjefen på 1881

- Selv om det er 26 år siden telefonnumrene gikk over til åtte siffer er det mange som ber oss lese nummeret på gammeldags måte.

Det er Geir Stampeløkken ved Opplysningen 1881 på Otta som forsiktig smilende forteller dette. Og kundene får det som de vil, selv om det korrekte er at medarbeidere i kundeservice leser fire pluss fire siffer.

Gunhild Skoglund

I løpet av 1993 ble nemlig retningsnummer og femsifrede telefonnummer endret til åtte siffer, og systemet med retningsnummer forsvant. Myndighetene bestemte at nummeret til en fasttelefon skulle sies og skrives to og to siffer mens mobilnummeret derimot skulle sies og skrives med tre siffer - to siffer - tre siffer.

Forskjellen skulle vise at det var forskjellige takster på fast telefon og mobiltelefon. Det synes fortsatt både mot tale- og skrivemåten.

Riksen automatisert

Geir Stampeløkken er i utgangspunktet televerksmann, så vidt vi vet den siste sådanne yrkesaktive i hele Gudbrandsdalen.

- Til sommeren er det slutt, bedyrer han og gleder seg til rolige dager sammen med sin pensjonerte frue. Hun kom for øvrig fra Opplysningen i Lærdal.

Opplysningstjenesten ble etablert på bakgrunn av automatiseringen av rikstelefonen på 70- og 80-tallet.

- 13. mars 1980 ble rikstelefonen på Otta automatisert, og jeg ble beordret til Gjøvik, minnes Geir.

Der ble han i to år før han vendte nesen nordover igjen til hjembyen ved Rondane.

Da var opplysningsentralen etablert, og Geir ble plassert med mikrofon på hodet foran dataskjermen og datidens store forenkling, mikroficher. Fra å lete i 10 - 12 telefonkataloger kom nå ajourførte lister over abonnentene på skjermen. Men fortsatt måtte man bla seg gjennom katalogoppføringene.

I 1985 kom OP1-systemet, da ble det mulig å søke etter navn og nummer og få raske svar.

I dag søker medarbeiderne både i egen database og på nettet for øvrig. Den samme muligheten har kunden på 1881.no.

Trafikkprognosene

Geir sluttet i svartjenesten i 2001 da han fikk ansvaret for planlegging og styring av bemanningen på avdelingen på Otta. De siste åtte årene har han hatt ansvaret for den overordnede planleggingen av trafikkprognosene for Opplysningen 1881 som omfatter Otta og Namsos.

- Hvordan lager du en god prognose?

- Kvalifisert gjetning, smiler han og innrømmer at statistikk og historisk materiell også er nødvendig.

Prognosene justeres i løpet av året, og bemanningen justeres i forhold til trafikken.

Etter flere år med dette arbeidet tipper vi at en god del erfaring kommer godt med, det er vel det som kalles kvalifisert gjetning.

Kongsberg første sentral

Det har vært store endringer både

Geir Stampeløkken påstår at kvalifisert gjetning må til for å få trafikk og bemanning til å gå i hop.

teknologisk og organisatorisk innen opplysningstjenesten. Og Geir har fulgt med siden starten.

Mange husker nok at de slo (eller dreide på tallskiva) 018 for å få hjelp til å finne et telefonnummer. Det var nemlig dette det startet med; navn, telefonnummer og adresser. Da kom geografisk kunnskap godt med. De som satt i ekspedisjonen måtte kunne å lete i alle landets telefonkataloger som var inndelt i fylker og kommuner, samt manuelle lister over adresseendringer og nye abonnenter.

Da åtte siffer ble innført ble anropsnummeret endret til 0180. I 2002 ble tjenesten konkurranseutsatt, og etter Post- og Teletilsynets loddrekning vant Gule Sider det gjeveste nummeret 1880, mens Opplysningen måtte ta til takke med 1881.

Den første opplysningssentralen ble opprettet på Kongsberg, og i starten var det 18 sentraler rundt i landet. Midt på 90-tallet ble det redusert til 12 sentraler, og i løpet av 2003 sto det bare seks igjen som en konsekvens av økt konkurranse.

Fem år senere ble ytterligere to sentralen lagt ned, og i dag er det kun avdelingen på Otta og en på Namsos igjen. Tilsammen har de to avdelingene omlag hundre ansatte.

Telenor definerte ikke opplysningen som en del av sin kjernevirksomhet og solgte etter hvert ut hele tjenesten. I dag er Kistefoss AS hundre prosent eier.

Trafikken gjenspeiler samfunnet

- Nå som vi kan søke på nettet, er grunnlaget til stede for driften framover?

- Den teknologiske utviklingen bidro til at manuelt arbeid ble overflødig, og opplysningen er en typisk manuell tjeneste, svarer Geir.

- Trafikken går jevnt og trutt nedover som en konsekvens av at det blir bedre og enklere å finne nummer selv. Stort sett har alle en smarttelefon, og dermed går vi rundt med en datamaskin i lomma. Mobildekningen er god, slik at det er enkelt å søke uansett hvor vi er, forklarer han og legger til at for få år siden var folk avhengig av PC for å søke opp nummer og navn.

For enkelte kan det likevel være greit å be om hjelp fra opplysningstjenesten. Noen trenger av ulike årsaker hjelp til å lete, og det er enkelt og trygt for en sjåfør å be om tjenesten «Sett over» til et oppgitt telefonnummer.

Organiseringen avhenger selvsagt av hva eieren mener.

Per Ove Haugaløkken trives så godt at han har jobbet som deltidspensjonist siden 2006.

Vi spør om han har en morsom historie å berette, og det har han: En mann ringte, han hadde vært på date dagen før, men glemte navnet på dama. Problemet var at han hadde glemt igjen tennene sine. Dama ble funnet, men tennene sier historien intet om.

- Slik det ser ut nå er det uansett ingen planer om endringer på avdelingsstrukturen, vi fortsetter med to avdelinger, fastslår Geir.

På spørsmål om konkurranse og behovet for flere og nye oppgaver vil han ikke uttale seg om noe konkret, men vi forstår at saker er på gang.

- Vi har stadig forslag og løsninger på agendaen for å finne noe mer enn bare nummer, navn og adresser. Hvis arbeidsplassene skal opprettholdes og økes må det andre ting til.

Utålmodige som vi, og sikkert alle kunder er, antar vi at svartiden er viktig når det gjelder å yte god service. For eksempel er det ganske irriterende å stå i kø med det automatiske svaret om at du rykker framover.

- Kanskje vi tar feil - at den tiden er forbi?

- Automatisk svar brukes ikke, her får kunden svar umiddelbart. Målet er svar innen ti sekunder, og gjennomsnittlig svartid er 3 - 4 sekunder, forteller prognosesjefen ganske fornøyd.

Til sommeren takker Geir Stampeløkken for seg, andre må kvalifiseres til å gjette prognoser. Han går over til pensjonistenes rekke, og vi antyder forsiktig at han er velkommen blant telepensjonistene.

Han er imidlertid klar på at han ikke vil binde seg til noe som helst, da vil han ha fri. Dessuten kjenner han noen televerksdamer som har sluttet før, og han føler seg temmelig sikker på at noen kommer på «frierferd».

Det er ingen jobber i Telenor lenger i Gudbrandsdalen. Den siste som sluttet var visstnok vaktmesteren.

Foto: Scanpix

Orientering på data

Aslaug Åvitsland i Namsos har sendt oss denne hilsenen.

Hei alle sammen! Her kommer noen ord fra Namsos Telepensjonistforening. I januar har noen fra vår forening gjennomgått et datakurs. Interessante og hyggelige dager da dette pågikk. Vi var ni personer som deltok på kurset som gikk over 30 timer fordelt på fem dager.

Kurset tok for seg tema som hvordan orientere seg på sosiale medier, snarveier, søkefunksjoner, koordinering av Mac, nettbrett, mobiltelefon og PC.

Deltagerne var ivrige "studenter", spørsmålene var mange til en rolig, fattet og flink kursleder Cato Berg.

Full konsentrasjon, fra v.: Aslaug Åvitsland, Eva Bjørlykke, Lajla Midtgaard Høyvik og Helge Høyvik.

Årsmøter

Kristiansund lokalforening

Årsmøtet ble holdt 23. januar, og følgende ble valgt til styre og stell.

Kirsten Kanck Lorentzen, leder
Åse Juul Hansen, sekretær/datakontakt
Arne Gaarder, kasserer
Wenche Morch Olsen og Odd Lysø, styremedlemmer
Jorun Andresen, varamedlem
Marie Sæter, revisor
Gunnlaug Bø Nyland, vararevisor
Kaffekomiteen består av Liv Nordli, Aase Gaarder og Eva Dyrnes.

Kirsten Kanck Lorentzen demonstrerer effektiv trim for pensjonister på et medlemsmøte.

Fra v.: Gerd Ohr, Anne Tolsciner, Inger Haug, Liv-Anne Ødegård. Liggende: Kirsten K Lorentzen

Helgeland

Telepensjonistforening

Det ble holdt årsmøte 12. februar på HIAS i Sandnessjøen. Det var relativt godt oppmøte med 26 medlemmer.

Etter at leder hadde ønsket alle velkomne, ble det ett minutt stillhet for å minnes to av våre medlemmer som er gått bort siden forrige årsmøte: Magnhild Rattsø og Bjørg Pedersen.

Leder leste årsberetningen for 2018, som blant annet kunne fortelle at foreningen ved utgangen av året hadde 121 medlemmer. Det har vært ett medlemsmøte pr. måned, med opphold i juli og august.

Medlemmer som bor i Vefsn-området har også hatt kaffemøte en gang i måneden på Kulturverkstedet i Mosjøen.

Etter valget består styret av følgende medlemmer:

Turid Nordnes, leder
Rigmor Bosness, nestleder
Ingvar Johansen, kasserer
Marta Rønning, sekretær
Terje Pettersen, Eilif Dagsvik og Rita Røst Olsen, styremedlemmer
Berit Bardal, varamedlem

Møtet ble ledet av fra venstre Turid Nordnes, Ingvar Johansen og Marta Rønning.

OL-mimring på Lillehammer

Som seg hør og bør arrangerte lokalforeningen på Lillehammer en mimrekveld for sine medlemmer. Det ble vist filmer fra OL, historier ble fortalt og folket koste seg med felles minner, pizza og godt drikke. Vi lar bildene tale for seg.

Björg Kraabøl lurer på om hatten er tung å bære.

Guri Selmer har opplevd OL både i -52 og -94, her mimrer hun sammen med Turid Mikkelsen.

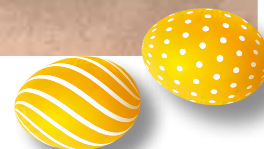

Aud Husemoen, Jan Erik Svensson og Aashild Kvande med profilantrekk og hodeplagg tunge av pins.

Vi ga verden OL - sekken er fortsatt i bruk.

Egil Iversen og Astrid Sanden studerer Minneboka.

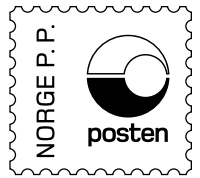

KONTAKT OSS

På telepensjonistene.no > våre lokalforeninger finner du mer om lokale aktiviteter. Personvernerklæringen for Telepensjonistenes Landsforbund finner du på telepensjonistene.no om oss.

FORBUNDSLEDER	Tore Andli	Dagaliveien 31	0783 Oslo	913 98 001	toreandli@gmail.com
NESTLEDER	Ulf Rathe	Bråtet 73	5148 Fyllingsdalen	900 14 520	urathe@online.no
SEKRETÆR	Marie Birgitte Aashagen	Nedre Flatåsveg 170	7099 Flatåsen	971 29 908	aashage@online.no
KASSERER	Finn-Egil Elster	Hauketotoppen 18	1266 Oslo	913 21 672	feelster@online.no
STYREMEDLEM	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com
REVISOR 1	Kåre Johansen	Svenskerud 105	3408 Tranby	901 84 857	khj@online.no
REVISOR 2	Kirsten Næss	Ramstad Terrasse 5	1405 Langhus	901 94 586	kinass@online.no
REDAKTØR	Gunhild Skoglund	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@frisurf.no
TELEPENJONISTEN					
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com

Telepensjonistenes Landsforbund
Besøks- og postadresse: Snarøyveien 30, sone C3B, 1331 Fornebu
E-post: kon.telepensjonistene@telenor.com • www.telepensjonistene.no

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Snarøyveien 30
sone C3B
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

Grøss og gru

Uansett om vi er hjemme, på hytta eller på farten – påske og krim hører sammen. Hvorfor er det slik mon tro?

Påskekrim er visstnok noe vi nordmenn har som tradisjon. Fenomenet oppsto da en kriminalroman ble lansert i en førstesides annonse i Aftenposten helt tilbake i 1923.

I romanen, skrevet under pseudonymet Jonathan Jerv, snek Bratt og kameratene seg på bergensstoget på Haugastøl stasjon. Annonsen sto dagen før palmesøndag, og den så til forveksling ut som en nyhetssak. Mange lesere trodde virkelig at toget var plyndret.

Markedsføringstrikset virket, og førsteopplaget på 7.000 eksemplarer ble revet vekk.

Dermed var det gjort, påskekrim har blitt en tradisjon. Forfattere lanserer gjerne sine kriminalromaner før påske. I 1976 serverte NRK den første påskekrimmen på TV, og noen år senere ble det sendt hørespill. Andre kanaler har fulgt etter.

Kilde: Wikipedia

Telepensjonisten
ønsker alle lesere
god påske -
husk påskekrimmen!

Kjært barn ...

Ingen av Telepensjonistens lesere har vel jobbet i Telegrafvæsenet. Derimot kjenner vi oss godt igjen i både Telegrafverket, Televerket og Telenor.

Telenor har hatt mange navn i løpet av sin lange historie. Men når skiftet «vesenet» egentlig navn?

Vi fant oversikten på telenorkulturarv.no. Der er det forøvrig mye interessant å lese.

Telegrafvæsenet 1855

Den norske Statstelegraf 1857 – 1895

Den Norske Rikstelegraf 1896

Det Norske Telegrafvæsen 1900

Norges Telegrafvæsen 1905

Norges Telegrafvesen 1920

Telegrafverket 1932

Televerket 1969

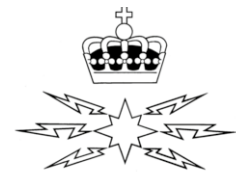
Telenor 1995

Logo 1866 Den norske
Statstelegraf.

Logo 1914 Den norske
Rikstelegraf.

Logo 1905
Telegrafverket.

Foto: Telemuseet

Landsmøte igjen!

Kjære medlemmer!

Dette er det siste nummeret av Telepensjonisten før vårt landsmøte.

Landsmøtet er vår høyeste myndighet og avholdes i år den 7. - 8. mai på Gardermoen Airport Hotell.

For oss i landsstyret er det mye arbeid som skal utføres før vi møtes i salen på Gardermoen. Vi skal presentere årsrapporter for 2017 og 2018, reviderte regnskaper for begge år samt budsjett for 2019. Vi skal presentere det nye handlingsprogrammet 2019 - 2021, noe dere i lokalforeningene har gitt innspill til. Sammen skal vi behandle innkomne saker og justere vedtekter. Valgkomiteen har vært i samtaler med oss og vil legge fram sin innstilling. Viktige saker for vårt forbund.

I disse dager velger dere delegater som vil involvere seg i disse sakene.

I tillegg skal vi ha det hyggelig i møtet og i sosiale stunder.

Vi ser fram til dager i et godt fellesskap.

Vel møtt!

Hilsen Landsstyret

